

betydning. Et forbilledligt lovgivningsarbejde som de skandinaviske købelove har blot ved sin overbevisende kraft kunnet blive „lov“ i Finland.

Ole Lando.

Knud Ehlers og Arne Blom: Kommentar til lejeloven. 541 sider, Nyt Nordisk Forlag.

Bogen indeholder fyldige og præcise kommentarer til den nye lejelov af 27/12 1958. Med sit instruktive sagsregister er den en ideel håndbog for alle, der har med lejelovsproblemer at gøre.

Axel Jacobsen.

La Cour og Wass: Skattelovene. Gyldendal 1959. 509 sider.

Ovennævnte lovsamling, der medtager alle direkte skatter, adskilte sig ved fremkomsten fra V. Spang-Thomasens tilsvarende ved at være fyldigere og et halvt år mere aktuel, hvad der som bekendt spiller en beklagelig stor rolle. På den anden side har Spang-Thomsen gjort mere ud af notestoffet. Såvel i undervisningen som i det praktiske arbejde savner den danske skattehåndbogslitteratur imidlertid fortsat en ajourført og gennemsystematiseret skattelovskommentar. Med det nuværende lovgivningstempo forstår man eventuelle forfatteres tilbageholdenhed over for et sådant kæmpearbejde.

Som nødhjælp eller foreløbig vejleder er „Skattelovene“ en særdeles nyttig bog dels på grund af de ganske vist sparsomme noter med henvisninger fra lovsted til lovsted dels og navnlig på grund af indholdsfortegnelsen og det fyldige sagsregister. At lovsamlingen allerede nu på visse mindre væsentlige punkter er forældet, kan vel næppe undre.

Eggert Møller.

F. V. Meyer: United Kingdom Trade with Europe, Bowes & Bowes, London 1957. 197 sider, pris 21 shillings. Dr. Meyer, der er lektor i økonomi ved

universitetet i Exeter, undersøger i denne bog U.K.'s rolle i efterkrigsårenes „network of world trade“.

Medens England i omtrent hundrede år har haft et betalingsunderskud over for kontinentet, er dette som bekendt ikke tilfældet længere. I sin glimrende oversigt over denne udvikling konstaterer dr. Meyer, at Englands stilling blev ændret allerede i 1920'erne, da indtægterne fra de oversøiske investeringer ikke længere kunne dække betalingsunderskuddet. Når dette ikke gav anledning til alvorlige problemer i 30'erne, skyldes det, at udlandet samtidig havde et stærkt voksende behov for valutaeserver – dengang holdt i form af Sterling i London. Medens U.K.'s betalingsbalancunderskud i årene 1932–38 således beløb sig til £ 180 mill., blev Sterlingreserverne samtidig forøget med £ 187 mill.

Efter krigen er det U.S.A., der udfører rollen som det ledende land i verdensøkonomien. Denne rolle indebærer, argumenterer dr. Meyer, at U.S.A. bør have et handelsoverskud over for de råvareproducerende lande og et mindre underskud over for de europæiske industrilande. Kun på denne måde kan Europa få valuta nok til at købe den del af råvarelandenes produktion, der ligger ud over, hvad U.S.A. har behov for at aftage.

Selv om hele denne diskussion – der er bogens hovedemne – jo ikke er helt ukendt, er det godt at se den konsekvent gennemført på 50 letlæste sider. En alvorlig mangel er det dog, at forfatteren ikke inddrager de komparative omkostninger i den europæiske og den amerikanske industri i sin analyse.

To trediedele af bogen er anvendt til en gennemgang af fordelingen af U.K.'s udenrigshandel mellem landegrupper før og efter den anden verdenskrig. Både for eksportens og importens vedkommende har OEEC-landene haft en uændret andel (23–24 pct.), men dog således, at Skandinavien har haft en stigende og „de